

Heinrich Rudolph Redecker

Heinricus Rudolphus Redeker ... Ad Disputationem Inauguralem, Quam ... Dn. Samuel Schütze/ Gustr. Meckl. I. U. Cand. Praestantissimus De Hereditate Conventionali, Die XX. Iunii in Auditorio Maiori solenni more habendam constituit, Omnes literatos & qui literatis bene cupiunt. ... officiose & amanter invitat

Rostochii: Kilius, [1667]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741215535>

Druck Freier Zugang

Biblische Erbschaft

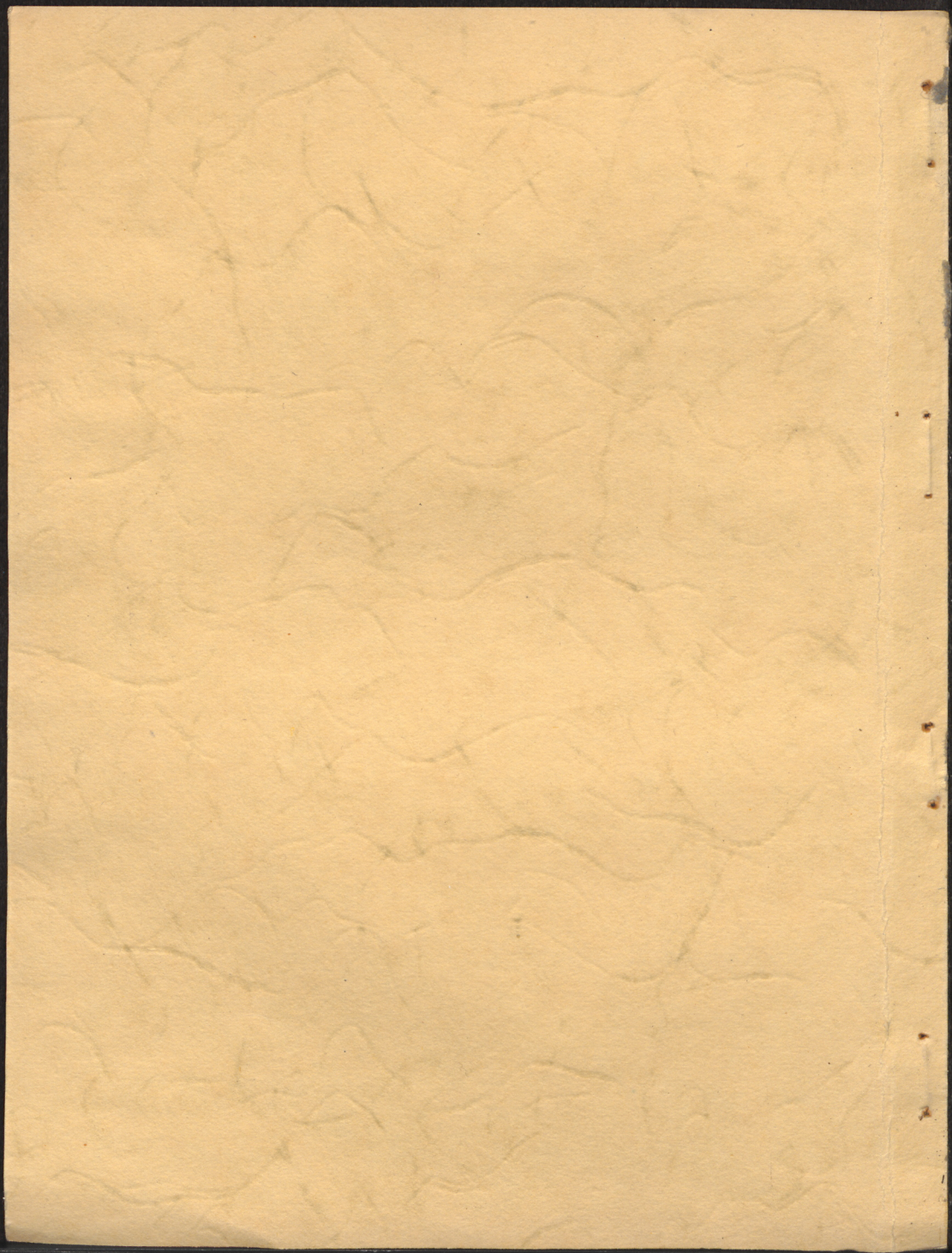
R U. jur. 1667

Heinrich Rudolf Redeker, Preis.

Samuel Schütz, Resp.

mit Boogr.

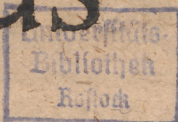

HEINRICUS RUDOLPHUS

Redeker/

Jur. D. Prof. P. Consist. Ducalis
Assess. Sereniss. Ducis Meckl. Consil. p. t.
Univ. Rostoch. Rect. & ad hunc actum

Decanus,

Ad Disputationem Inauguralem,

Quam

VIR Prænobilis,

DN. SAMVEL Schütze/

Gustr. Meckl. J. U. Cand. Præstantissimus
De

HEREDITATE CONVENTIONALI,

*Die XX. Junii in Auditorio Majori solenni more,
habendam constituit,*

Omnes literatos & qui literatis benè
cupiunt.

Suo & Ampliss. Facult. Jur. nomine officiosè &
amanter invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

39

Salutem!

*D*omitius Ulpianus J.C. quem Modestinus coryphaeum & principem Jurisconsultorum, Diocletianus Imperator prudentissimum, & religiosissimus Justinianus disertissimum, & summi ingenij virum vocant, & qui Emilium Papinianum, sublimissimum & acutissimum Jctum, ab initio habuit Praeceptorem, in robusta aetate Praesidem & collegam, postea autem Antecessorem, cum ex variis rerum & doctrinae argumentis, periculosam esse legum mutationem adadidicisset, egregie scripsit: In rebus novis constituendis evidens esse utilitas debet, ut recedatur ab eo jure, quod diu aequum visum est. Hinc & Paulus J.C. qui una cum Ulpiano Assessor consultiissimi Papiniani fuit: minime, inquit, sunt mutanda, quae interpretationem certam semper habuerunt. Siquidem mutationem legum, morum quoque mutatio ut plurimum sequi solet. Quemadmodum enim in aedibus, uno aliquo signo inepte sublato, totum plerumque ruit aedificium: Sic legis mutationem universi Status Reipb. quandoque ruina consequitur. Haec autem consentiens est politicorum sententia eo usque, ut plerique existiment, rectius se habere Rempb. quae legibus, etiam non omnino recte habentibus, constanter utitur, & in perpetuam convertis observantiam, quam quae subinde Leges mutat. Recte Augustinus: Ipsa mutatio consuetudinis, etiam quae adjuvat utilitate, novitate

vitae perturbat. Laudaturq; dictum Cleonis: Eam Rempb. quæ
malis quidem, sed tamen immotis LL. utitur, præstantiorem ef-
ficillâ, quæ bonis quidem LL. utitur, sed tamen mobilibus, & in-
constantibus. Lyncurgus prudentissimus Lacedamoniorum Legulator,
cùm, ad consulendum Apollinis oraculum, quid de Legibus à se latis sen-
tiret, Delphos proficisceretur, Cives suos, uti Plutarchus in ejus vita
testatur, jurejurando devinxisse fertur, ne quicquã, antequàm reverte-
retur, de Legibus suis immutarent. Postquam autem Delum delatus,
ex oraculis responso accepisset: Omnia, quæ sancivisset, justa simul & æ-
qua esse, nec interituram Lacedamonem, dum iis pareret legibus: Re-
sponsum quidem oraculi Lacedamonis misit, ipse verò, amore Patriæ,
mortem sibi, quod schola Stoicorum decorum credidit, conscivit, violentasque
intulit manus; ut desperato ejus reditu, & manente apud illos
jurisjurandi religione, de Legibus abrogandis nunquam cives sui eo-
gitarent. Hinc probat Cicero pro L. Flac. Lacedamonios septingentos
annos unis moribus & nunquam mutatis legibus pacatissime vixisse,
cui malo ut etiam occurrerent Locrenses, ejus cervici, qui nova legia
reperor erat, laqueum immittebant, ut ita legem ipsis pro concione
recitaret: Quæ si placeret, sine omni laude aut remuneratione auctoris,
ferebatur; Sin verò perniciofa esset, aut talis quæ inutilis futura aut
quam perferre nollent, eo ipso suffocabatur semeratus Nomotheta.
Hoc autem Locrensiurn statuto factum est, ut iisdem legibus ac mori-
bus per ducentos annos, auctore Demosthene, absque novâ lege fe-
liciter vixerint. Nihil enim est, quod Civitatis formam perniciosius pos-
sit labefactare atque corrumpere, quàm Legum rogandarum aut abro-
gandarum facilitas. Salutarius verò ter magè est, & statui probè for-
mato conducibilius ac laudabilius, si mores civium ad leges prudenter
latas fingantur, quàm si cum moribus mutantur leges; Siquidem uti so-
la antiquitatis effigies videtur esse veneranda, ita inveterata majorũ
observantia majorem affert admirationem & venerationem imperi-
ta multitudini, quàm lex nascentis & noviter formata. Nam crebra Le-
gum

gammovationes, & novarum constitutionum multitudo sibi ipsis abro-
gant auctoritatem, adeoque lex aut nullam aut exiguam admodum habet
auctoritatē, nisi eam sibi vetustate & longā parentē consuetudine compa-
rari. Illi itaq; multitudo Legum veris Politicis non suspecta tantum,
sed maxime praecavenda est, quoniam, docente Lipsio, inde litigandi ars
ac studium desumitur: & Tac. l. 3. Ann. ubi de multitudine infinitā &
varietate juris differit: utque antehac flagitiis, ita tunc legibus
laborabatur, & brevi post: corruptissima Repb. plurimæ leges.
Ita multò magis vitanda & severè abolenda est continua legum varia-
tio: Eò præclara Augustissimi Imperatoris Augusti cohortatio ad Sena-
tum Romanum respicit: Positas semel leges constanter servate,
nec ullam earum immutate: nam quæ in suo statu eademque
semper manent, etsi sint nonnihil vitiosa, utiliora tamen sunt
his, quæ per innovationem, vel meliora inducuntur. Novit
optimus Imperator populi sui mores, qui leges antiquas, quæ tamen
bono & equo sapius nitebantur, odio vel gratiâ privatorum hominum
perverterunt & abrogarunt. Multi etiam inani laudis aut glorie
spe novorum scitorum & Edictorum auctores esse voluerunt, ut ali-
quid in commune bonum attulisse viderentur. Ex quo etiam factum
est, quod Tribonianum avaritia eousq; indulgentem fuisse quidam,
Suidâ autore, clamitant, ut lucro venale jus habendum semper duxe-
rit, ac sordidâ dinundinatione leges antiquare, easq; figere acrefigere
instituerit. Et Procop. lib. 1. de Rep. Pers. prævo judicio id laudi
tribuit ipsi Triboniano, quando eum singulis diebus leges aut antiquasse
aut condidisse, uti ex usu ipsi videbatur, scribit. Exempla autem
quadam LL. abrogatarum collegit Speckh. cent. 3. cl. IV. q. II. Gloria-
sur quidem, interprete procul dubio Triboniano, Justinianus, quod om-
nia in luculentam crexerit consonantiam, & quod nulla contrivocia,
nec ulla similitudo, sed una concordia & una consequentia, adversario
nullo constituto, in omnibus obtineat. Verùm si fateri liceat, quod rea
est, multas de eadem re occurrere leges nemo non videt, melius ve esset,
& ad accuratam LL. interpretationem apprimè faceret, si LL. XII. tab.
¶ quæ

Et quae postea fuerunt leges, edicta, consulta, responsa praevenerunt, constitutiones, &c. ex quibus leges moderna, tanquam particulae, collectae & compositae sunt, integrè mansissent. Nam si legalis sapientiae fontes adhuc haberemus illibatos, per tractatorum seriem, imò per praecedentia & consequentia levius & exquisitius omnia expediremus, nec haberemus per totam vitam in illis commentatorum rapsodiis, quae saepius studiosum animum avertunt, raro autem ad veram civilem prudentiam metam perducunt. Verum enimvero excusandus merito est Justinianus, qui de glorioso factò meretur laudem, excusandus etiam Tribonianus, ad cuius sinceritatis ministerium ille respexit, respiciendum potius ad nostra tempora, in quibus jurisprudentiam magis confusam ac incertam videmus, & innumerabili aceruatorum librorum cumulo involutam, ac autem Leges quidem sunt in Codice, sed favor est in iudice. Hodie enim relictae legibus, prout favor vel odium iudicis rem discernit, ad stylum curiae, ad statuta, ad consuetudines, ad praedicta, ad commentarios interpretum, imò ad propriam sapiuscule confugiunt opiniones qui Sacerdotes Juris & iustitia esse debebant. Neque ulla causa tam liquidò in lege decisa videtur, quin vitiosus litigator rationem juris, sine tamen ratione, pro iudice, possit inverti. Adeoque si unquam, vel hodie certè iure planè incerto utimur, & pro lucro reputamus, si aliquando deciso iuri & iustitia conveniens obtineatur. Exemplum huius incerti & confusi juris, ut alia id genus sexcenta praeteream, in quo iudices simul & advocati saepius variant, & quid, collatis utroque rationibus, pro indubitata aequitate statuendum aut decernendum sit, ipsi ut plurimum dispicere nesciunt, Pacta de futura successione clarissimum praebent. Si enim ad Jus Justinianum respexerimus, concursus videtur esse legum consensus, qui etiam in regulam juris abiit, omnimodo huiusmodi pactio de adventura hereditate, contra iustitiam, & contra bonos mores iniusta, esse odiosa, captatoria & plene vitiosissima & periculosa eventus l. 19. ff. de donat. l. 61. ff. de V. O. l. ult. C. de pact. l. 25. C. di. transact. Hinc abominanda & impia haec pacta esse interpretes Legum Justiniani clamitant. At Imperator Leo: Neque

aquum

æquum est, nec rationabili animali convenit, scribit, pacta conventa
per improbationem adulterari. Atqui si quid aliud, hoc certè hominem
deceat, ut verbis suis fidem præsteat: nisi mendacius veritatem corrup-
pendo destituta ratione, eorum alio, quæ ratione prædita sunt, excide-
re velit. Bonifacius VIII. Quamvis pacta illa, utus renunciativa,
lex civilis improbet, si tamen juramento sint firmata, crumino servari
debere in suis decernit Decretalibus c. quamvis de pact. in 6. Statuta
& locorum recepta & inveterate consuetudines, illa pacta, dummodo
rite inita fuerint, impensius confirmant. Unde cordolendum &
ignoscendum ei, scribit Cothmann. V. 2. consil. 78. n. fin. qui
contra hac pacta disputat, quod, quæ quotidiana, non didicerit,
& jus, in quo hodie versamur, ignoret. Hinc Practici pacta
hac cum ratione & judicio naturali congruentia, bono consilio in-
troducenda & Reipb. utilia, adeoq; tanquam pia & equa servanda & ob-
servanda scribunt, cum & juri divino conveniant Tob. c. 7. vcr. 16.
& c. 8. vers. ult. Coler. de Process. Exec. p. 1. c. 8. n. 54. Zas. l. 2. Cons. 1.
Sitamen ad facti speciem deventum fuerit, rationes rationibus oppo-
nuntur, & uti responsa & decisiones DD. testantur, vix est quin o-
mnia in incertum iterum redigantur; quod hic uberius prosequi insti-
tuti ac programmatis ratio vetat. In hoc autem legum & DD.
conflictu Vir Prænobilis DN. SAMUEL Schütze Gustr. Mecl. J. U.
Cand. Præstantissimus, Affinis noster singulariter dilectus, in animum
induxit suum de Hereditate Conventionali inauguralem conscri-
bere disputationem, eamque, pro consequendis summis in jure
honoribus, publicæ velitationi submittere. Uti autem Hic ho-
nestissimis simul & præclaris natus est parentibus, Patrem enim
habuit Virum Prænobilem & Amplissimum DN. DAVID Schützen
p. m. Sereniss. Ducis Mechl. Quæstorem, & Præfectum supremum in
Schwan fidelis. Socrum nostrum venerandum, Matrem autem fe-
minam virtutum ornamentis clarissimam SOPHIAM Arnimss Socrum
nostram honorandam b. m. Ita etiã à teneris providè educatus,
omnem impendit operam, uti, ad exemplum Amplissimorum
suorum

suorum Fratrum, DD. Clariss. ad solidam artium liberalium scientiam feliciter posset adspirare. Prima autem humanioris literaturæ rudimenta in Scholâ patriâ, Præceptore Viro Clarissimo Dn. M. BLASIO GRABIO, jam laudatâ Scholâ, tunc Con-Rectore, hodiè autem Scholâ hujus urbis Rectore fidelissimo, jecit. Cum autem idoneus videretur, qui ad Scholas Regias cum fructu ablegaretur, Consilio Optimæ matris, & amicorum die 1. Novembr. Anno 1657. ad hoc nostrum se contulit Lyceum nostroque usus est convictorio ac moderamine, adeoque per integrum triennium hic, non sine studiorum suorum magno emolumento, substitit. Hinc, virtutis & doctrinæ gloriâ incensus, in Wittebergensem se contulit Academiam, & studia hic bene cœpta, etiam ibidem, per triennium & quod excurrit, summâ cum diligentia continuavit. Noluit autem in publicâ illâ pariter & celeberrima virtutum ac doctrinæ palæstra silentiariam agere vitam, sed hoc egit sedulo, uti singulari ardore discendi *Excellentissimis Dnis Professoribus*, Dno ZIEGLERO, Dn. LISERO, & Dno NERGERO *Jcis celeberrimis*, quorum strenuus auditor fuit, innotesceret, seque illorum favori, quem etiam amplissimum expertus est, insinuaret. Præprimis autem ibidem *Virum Excellentissimum & Consultissimum* Dn. DIETERICUM COCHIIUM *J. U. D. Amplissimum*, hodiè Reipub. Magdeb. *Consiliarium dextrimum*, cujus hospitio usus est, Præceptorem nactus est fidelissimum, sub cujus præsidio Disputationem *de Jure thesauri* probè scriptam, cum laudabili auditorum applausu publicè defendit. Relictâ Wittebergensium Academiâ, ut exterarum etiam regionum & gentium mores ritusvè perlustraret, in Belgium se contulit, & postquam Academias celebriores peragrasset, in Ultrajectensi itidem per triennium, non sine magno studiorum suorum incremento, substitit, & *Viri Nobilissimi & Excellentissimi* Dni REGNERI CYPRIANI *Jcis celebratissimi* informatione usus est. Tandem
ad

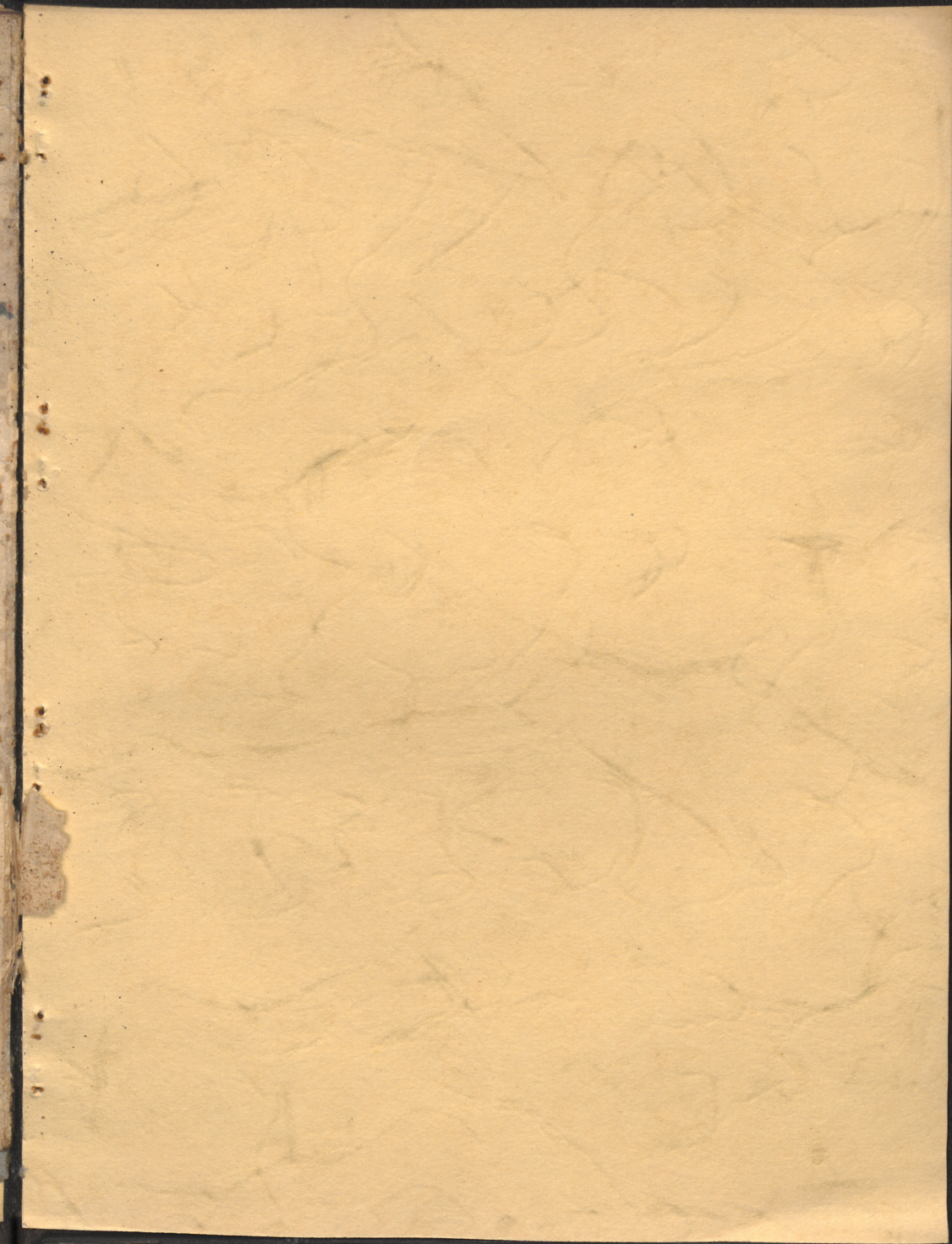

ad piæ matris vota, cui etiam ultimum præsens præstitit amoris officium, dum ejus insperatas ivit exequias, domum reversus, non abs re suâ futurum credidit, si ad supremos in jure, cui per integrum decennium indefessam præstitit operam, honores consequendos se præpararet. In examine itaque privato & satis rigorosè instituto, tales in jure progressus ostendit, ut nemo non eum dignum judicaret, qui publico etiam sisteretur examini. Conscripsit itaque *Disputationem Inauguralem de Conventionali Hereditate* sic satis accuratam, quam XX. die Junii publicè, prout moris, habendam constituit. Noluit enim victoriam ante publicum reportare certamen, adeoque non precibus vel pretio, sed virtute & factò honores promereri decorum duxit, secutus monitum Imper: Hadr. rescribentis illis, qui de jure respondere cupiebant: *Hoc non peti, sed præstari solere.* Ut autem de singulari Dn. Candidati eruditione eò exactius constare possit, & actus hic solenni ritu terminandus augustior reddatur: Ego omnes Literatos, & qui literatis, præprimis autem Amplissimæ nostræ Facultati, & Clarissimo Dno Candidato benè cupiunt, amicè & officiosè rogo, ut velint honoratâ præsentia linguisque actum hunc celebriorem efficere.

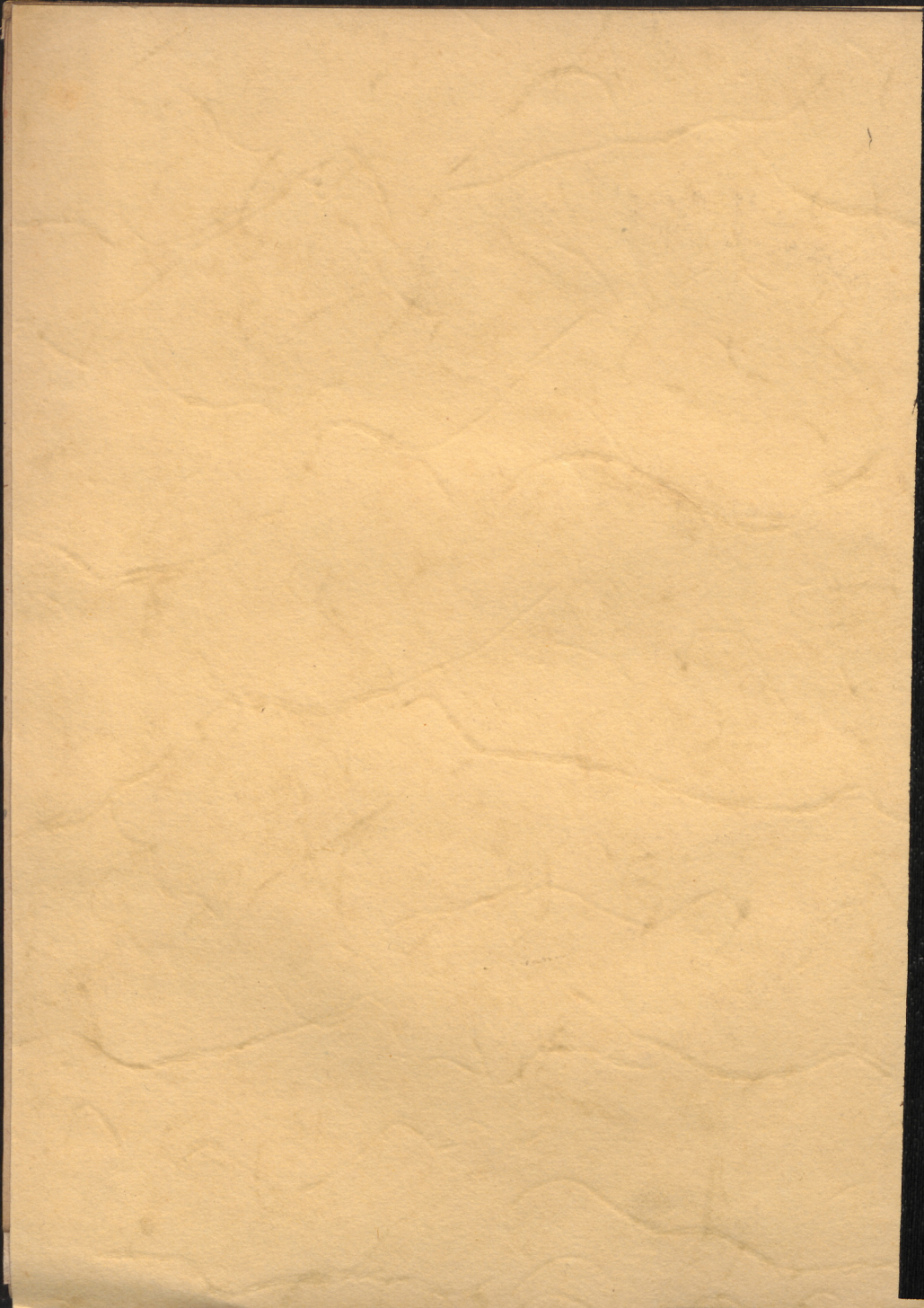
P. P. sub Sig. Fac. Jur. IX. Jun.
Anno 1667.

os (O) so

suorum Fratrum, DD. Clariss.
 tiam feliciter posset adspirare
 turæ rudimenta in Scholâ pa
 M. BLASIO GRABIO, jam lau
 diæ autem Scholæ hujus ur
 autem idoneus videretur,
 ctu ablegaretur, Consilio
 J. Novembr. Anno 1657.
 ceum nostroque usus est co
 per integrum triennium hæ
 gno emolumento, substitit
 incensus, in Wittebergen sen
 hic bene cœpta, etiam ibide
 summâ cum diligentia conti
 illâ pariter & celeberrima vi
 tiariam agere vitam, sed hoc
 cendi *Excellentissimis Dnis*
 LISERO, & Dno NERGER
 nuus auditor fuit, in potesc
 etiam amplissimum exper
 tem ibidem *Virum Excellent*
 TERICUM COCHIIUM *J*
Magdeb. Consiliarium dextero
 ceptorem nactus est fidelit
 tationem *de Jure Thesauri* p
 torum applausu publicè de
 Academiâ, ut exterarum et
 ritus vè perlustraret, in Bel
 demias celebriores peragr
 ennium, non sine magno s
 stitit, & *Viri Nobilissimi S*
 PRIANI *JCi celebratissimi*

rtium liberalium scienti
 tem humanioris litera
 tore Viro Clarissimo Dn.
 tunc Con-Rectore, ho
 delissimo, jecit. Cum
 holas Regias cum fru
 natris, & amicorum die
 trum se contulit Ly
 c moderamine, adeoq;
 studiorum suorum ma
 tutis & doctrinæ gloriâ
 Academiâ, & studia
 mium & quod excurrit,
 oluit autem in publicâ
 doctrinæ palæstra silen
 ti, uti singulari ardore dis
 cendi, Dno ZIEGLERO, Dn.
 eberrimis, quorum stre
 illorum favori, quem
 auaret. Præprimis au
 consultiſſimum Dn. DIE
 ſſimum, *hodie Reipub.*
 s hospitio usus est, Præ
 o cujus præsidio Dispu
 tionem, cum laudabili audi
 elictâ Wittebergenſium
 um & gentium mores
 tulit, & postquam Aca
 rajeſtensitidem per tri
 orum incremento, sub
 ni Dni REGNERI CY
 ne usus est. Tandem
 ad

